

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An Sacerdos, obligatus quotidie celebrare, possit semel in
hebdomade Sacrum omittere, & legere pro se, aut Stipendium dantibus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

523

AD I. Q. Affirmativè responderet P. Vidal; in *Arca Theol. mor. de Justit. Inquisit. 1.* putans, sacerdotem obligatum quotidie celebrare, posse tuta conscientia semel in hebdomade intermittere celebrationem unius Missæ, illamque non ad intentionem Fundatoris, sed ad suum beneplacitum licitè applicare, etiam secundum intentionem Stipendium dantis. Rationem dat, quia obligatio quotidie celebrandi secundum determinatæ personæ intentionem intelligenda est moraliter, rationabiliter, ac regulariter, & non adeò Strictè, aliàs evaderet onus intolerabile, quod Fundator imponere voluisse censendus non est.

Confirmatur ex eo, quòd juxta probabilem complurium DD. sententiam cum & apud Dianam *tr. 14. de celebr. Miss. R. 28.* & Naldum in *Summ. verb. Missa*, possit Capellanus, obligatus ad quotidie celebrandum ex aliqua urgente necessitate ter, quater, aut pluries per annum celebrare pro se ipso, vel alio sibi valdè conjuncto, puta, patre, vel matre, &c. quia Capellaniæ Institutor, si de tali casu interrogatus fuisset, utique annuisset, & non denegasset: ergo idem dici potest in priori casu de una Missa, in hebdomade, quia si etiam de hoc interrogatus fuisset, annuisset, ne

aliàs onus intolerabile imposuisse videretur. Nihilominus

Contrarium omninò tenendum 524 est cum Suarez *D. 80. S. 2.* Sylvest. Azor. Bonac. & communi DD. cum & apud Dianam *l. c. R. 37.* quia ejusmodi Missæ dicendæ sunt juxta conditionem, seu pactum, & obligationem adjectam, & impositam à Fundatore, & à Capellano liberè susceptam, nisi aliud prudenter præsumi possit de mente ejusdem Fundatoris: atqui prudenter præsumi non potest, quòd Fundator tot Missas liberas relinquere voluerit Capellano, & quidem legendas pro Stipendio ab aliis elargiendo, quòd ipse liberaliter suppeditavit. Certè si à citt. AA. aliisque ægrè excusatur Sacerdos, qui ex tacita Institutoris concessione ter, vel quater in anno ex causa rationabili pro casu speciali sibi, vel propriis parentibus Sacrificium applicat, quid dicendum putas de eo, qui tot in anno Missas omittit, quot sunt, in anno hebdomades? Unde non est credendum, hanc fuisse mentem pii Fundatoris, sub ea conditione, & pacto Capellaniam instituentis. Aliud est de eo, qui quotidie ad celebrandum obligatus ter, quaterve in anno pro se, vel aliis valdè sibi conjunctis ad specialem aliquam gratiam obtinendam, aut pro anima defuncti patris, vel matris celebrat;

cre.

credibile enim est, pium Fundatorem, si de tali casu præcogitasset, vel interrogatus fuisset, minimè id negaturum fuisse, nec omnem viam obligationi naturali erga se ipsum, propriosque parentes præcludere voluisse: Hæc autem omnia locum non habent in altero casu, in quo Capellanus ille non ex justa causa, sed potius ex avaritiæ motivo procedit: Nec onus intolerabile id censendum est, quod obligatio justitiæ est ex pacto cum Capellano quotidie celebrandi, quòdque liberè susceptum, & conjunctum est cum magno ejusdem emolumento; Consideranda tamen hæc est Ecclesiarum consuetudo, siqua in aliqua Ecclesia vigeat, ut unus vacationis, ut vocant, dies concedatur; cum enim obligatio quotidie celebrandi Missas intelligatur salvâ decencia, & honestate, ut notant communiter DD. id est, salvâ conscientia ipsius Sacerdotis, & salvâ reverentiâ Sacramento debitâ; honestas autem, & decencia postulet, ut aliquando Missa intermittatur; inde fit, ut possit, vel potuerit introduci consuetudo Sacrum aliquoties prætermittendi ita postulante honestate; quæ tamen honestas & decencia id non postulant, ut quando ex honestate potest Sacrum intermittere illud applicet alteri, sedposito, quòd possit & velit celebrare, debet Missam applicare

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

juxta mentem Fundatoris, & institutum Capellanæ.

Ad 2. Q. R. duo in Missa consideranda esse, ut advertit Angelicus Doctor 3. p. q. 82. a. 6. videlicet ipsum sacrificium, & orationes, seu preces, quæ in ipsa Missa funduntur. Si sacrificium consideretur, quod est principale, tunc non plus prodest Missa boni, quàm mali Sacerdotis; quia valor, qui in sacrificio ex opere operato provenit, non major est in uno, quàm in altero sacerdote, cum non dependeat ex dispositione & bonitate Ministri juxta unanimum DD. consensum & C. intra 1. q. 1. si verò orationes considerentur, & preces, tunc possunt hæc dupliciter considerari, uno modo quatenus procedunt à Sacerdote, ut à persona quadam privata, & particulari; altero modo quatenus procedunt, & funduntur à Sacerdote, ut Ecclesiæ Legato, seu ut representante Ecclesiam, in cuius nomine celebrat, & offert, si priori modo considerantur, plus utique prodest ac valet Missa boni Sacerdotis, quàm mali, cum bonus potius ac magis à Deo exauditatur, quàm malus, bonique preces vim, & valorem suum retineant, illique, & aliis profint, non item preces mali offerentis in statu peccati mortalis, utpote cujus oblatio infructuosa est, etiam secundum vim

Cccc

impe-